

oraz przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

§ 25. 1) Budowle, których wartość uwzględniona została przy udzielaniu pożyczki, powinny być ubezpieczone od ognia w jednej z instytucyj wskazanych przez Ministra Skarbu, co najmniej do wysokości sumy, równej ich wartości szacunkowej, przyjętej przez Bank, z zastrzeżeniem że wynagrodzenie asekuracyjne wypłacone będzie właścicielowi tylko za zgodą Banku. Bank może zażądać dokonania ubezpieczenia w walucie złotej.

2) Bank jest upoważniony zarządzić ubezpieczenie na rachunek dłużnika i pobrać wynagrodzenie w razie pogorzeleli.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

594.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lipca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zaliczenia poszczególnych miast do II-ej klasy miejscowości pod względem wymiaru akcyzowych opłat patentowych.

Na podstawie załącznika do artykułu 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Miasta: Kraśnik, Krasnystaw i Sokółów-Podlaski w województwie lubelskiem zalicza się do II-ej klasy miejscowości pod względem wymiaru akcyzowych opłat patentowych od zakładów sprzedaży trunków, wymienionych w załączniku do art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

595.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SKARBU

z dnia 30 lipca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Komunikacji w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej).

Na podstawie art. 3, 4 a, 6 pkt. 4, 22 i 26 ustawy przeciwalkoholowej z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) zarządza się co następuje:

§ 1. Wypuszczanie do wolnego obrotu zarówno wytworzonych w kraju jak sprowadzonych z zagranicy napojów alkoholowych o zawartości ponad 45° alkoholu jest wzbronione.

Zakłady przemysłowe, wyrabiające napoje alkoholowe przeznaczone na wywóz zagranicę o mocy wyższej niż 45° powinny złożyć odpowiednie deklaracje celem uzyskania pozwolenia właściwych władz na wyrob tych napojów.

Moc wyrobów przeznaczonych na wywóz zagranicę nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Spirytus pejsachowy, wyrobiony z melasy, powinien posiadać moc nie niższą, niż 95°.

Wyroby pejsachowe z melasy i z owoców nie mogą zawierać ponad 45° alkoholu.

§ 3. Przechowywanie w naczyniach otwartych, podawanie i sprzedaż do spożycia na miejscu wszelkiego spirytusu, w tem spirytusu pejsachowego, w miejscach detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem jest wzbronione; zakaz ten nie dotyczy sprzedaży w naczyniach zamkniętych spirytusu do użytku domowego, oraz spirytusu pejsachowego w miejscowościach, w których niema miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych bez wyszynku.

§ 4. Przez fuzle w znaczeniu artykułu 1 ustawy rozumieć należy odpadkowe produkty, otrzymywane przy destylacji spirytusu surowego.

§ 5. Detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy przeciwalkoholowej stanowi sprzedaż takich napojów w ilościach określonych w art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289).

§ 6. Za miejsca detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w znaczeniu art. 3 ustawy uważać należy koncesjonowane zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości ponad 4½% alkoholu, zarówno z wyszynkiem, jak bez wyszynku.